

Wyróżnia się trzy granice ubóstwa: (1) relatywna granica ubóstwa została ustalona na poziomie poniżej 50% średnich wydatków ogółu gospodarstw domowych; (2) ustawowa granica ubóstwa to kwota, która zgodnie z obowiązującą ustawą uprawnia do ubiegania się o przyznanie świadczenia z pomocy społecznej; (3) poziom minimum egzystencji to inaczej granica ubóstwa skrajnego. Minimum egzystencji wyznacza poziom zaspokojenia potrzeb, poniżej którego występuje biologiczne zagrożenie życia oraz rozwoju psychofizycznego człowieka. [12]

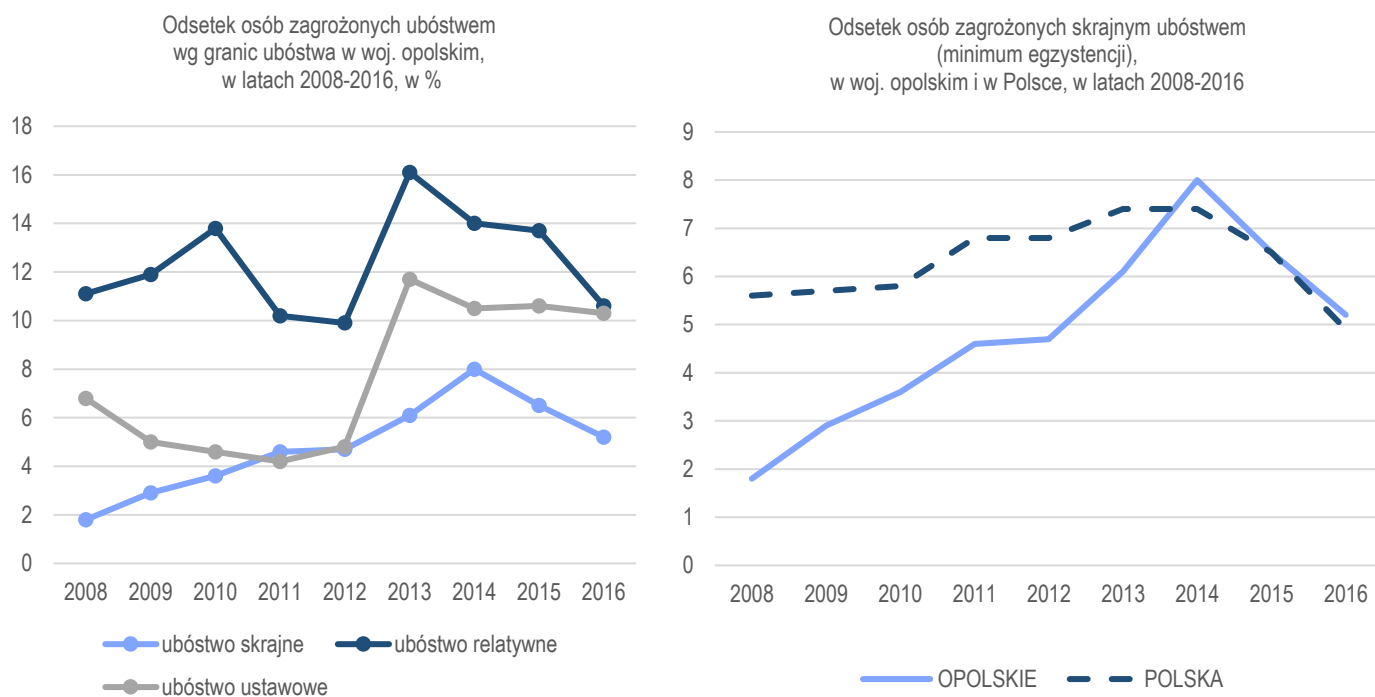
Odsetek osób zagrożonych ubóstwem

Wzrósł odsetek osób zagrożonych ubóstwem, w szczególności ubóstwem skrajnym zrównując się ze średnią dla Polski

W latach 2008-2016 w województwie opolskim wzrósł odsetek osób zagrożonych ubóstwem. Ten negatywny trend obserwowalny jest we wszystkich rodzajach (granicach) zagrożenia ubóstwem. Czynniki, które sprzyjają popadaniu w biedę wciąż są te same, czyli najbardziej zagrożone skrajnym ubóstwem są osoby bezrobotne. Zarazem są one narażone na wykluczenie społeczne oznacza, że dana osoba lub grupa społeczna nie może uczestniczyć w pełni w ważnych dziedzinach życia wspólnoty, do której należy. Niekiedy wykluczenie społeczne utożsamia się z ubóstwem, lub traktuje ubóstwo, jako główny powód wykluczenia. Obecnie jednak dominujące podejście jest bardziej wielowymiarowe i wielokierunkowe. Na przykład samo ubóstwo może być nie tyle przyczyną, co skutkiem wykluczenia z powodu dyskryminacji na rynku pracy, niepełnosprawności, wykształcenia czy miejsca zamieszkania. [46, s. 396-432]

Odsetek osób zagrożonych ubóstwem

Źródło: GUS

OOT 2018

- W latach 2008-2016 w województwie opolskim wzrósł odsetek osób zagrożonych ubóstwem. Biorąc pod uwagę zagrożenie ubóstwem wg poszczególnych granic ubóstwa, odsetek osób zagrożonych ubóstwem skrajnym wzrósł o 3,4 pkt proc. (z 1,8% do 5,2%), ubóstwem relatywnym spadł o 0,5 pkt proc. (z 11,1% do 10,6%), a odsetek zagrożonych wg ustawowej granicy ubóstwa wzrósł o 3,5 pkt. proc. (z 6,8% do 10,3%).
- W 2013 roku w porównaniu do 2012 roku stopa ubóstwa ustawowego wzrosła o 6,9 pkt proc. Tak znaczny wzrost zasięgu ubóstwa ustawowego wynika głównie z waloryzacji w październiku 2012 roku (po sześciu latach) wartości progów dochodowych uprawniających do ubiegania się o świadczenia pieniężne z pomocy społecznej, a nie ze zmiany sytuacji bytowej gospodarstw domowych [8].
- Niekorzystnym zjawiskiem w skali regionu jest wzrost zagrożenia ubóstwem skrajnym. Wartości dla tego wskaźnika były wyższe od średniej dla Polski. W roku 2016 wartość wskaźnika wyniosła 5,2 dla województwa opolskiego, względem 4,9 dla kraju, podczas gdy w latach 2008-2010 odsetek osób zagrożonych ubóstwem skrajnym w regionie był najniższy w kraju. W 2014 roku odsetek osób

zagrożonych ubóstwem skrajnym wzrósł do poziomu 8% (przy średniej dla kraju 7,4%), jednak w 2016 roku odnotowano znaczący spadek zasięgu ubóstwa do poziomu 5,2%.

- W 2016 roku w ubóstwie skrajnym żyło prawie 5% osób (wobec niecałych 7% w 2015 roku), a w ubóstwie relatywnym – nieco mniej niż 14% osób (wobec niecałych 16% w 2015 roku). Obserwowane w 2016 roku ograniczenie rozmiarów ubóstwa skrajnego oraz relatywnego dotyczyło zdecydowanej większości analizowanych grup ludności, w tym wszystkich grup społeczno-ekonomicznych. (Zasięg ubóstwa ekonomicznego w Polsce w 2016 roku, GUS)
- Znaczący spadek zasięgu ubóstwa zaobserwowano zwłaszcza wśród takich grup, jak: rodziny wielodzietne (z 3 oraz 4 lub większą liczbą dzieci na utrzymaniu), gospodarstwa domowe z osobami niepełnosprawnymi, mieszkańcy wsi i miast poniżej 20 tys. mieszkańców oraz gospodarstwa domowe z głową gospodarstwa o niskim poziomie wykształcenia. Pomimo poprawy sytuacji, w 2016 roku grupy te wciąż należały do najbardziej zagrożonych biedą.
- Województwami o najwyższej stopie ubóstwa były woj. warmińsko-mazurskie i woj. podkarpackie oraz woj. lubelskie, świętokrzyskie i wielkopolskie.